

DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1970 r.

Nr 4

Poz. 9 — 12

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

Poz.		Str.
9	— nr 20 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, z dnia 16 marca 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania kadry trenersko-instruktorskiej	37
10	— nr 29 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, z dnia 10 kwietnia 1970 r. w sprawie gospodarki rzeczowymi składnikami majątkowymi w organizacjach społecznych kultury fizycznej i turystyki	38
11	— nr 30 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 10 kwietnia w sprawie zaopatrzenia pracowników resortu kultury fizycznej i turystyki w środki higieny osobistej	38
12	— nr 31 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 10 kwietnia 1970 r. w sprawie zasad organizacji i zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki oraz w jednostkach podległych lub nadzorowanych	40

9

ZARZĄDZENIE NR 20

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 16 marca 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania kadry trenersko-instruktorskiej

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1

W zarządzeniu nr 80 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 7 grudnia 1968 r. w sprawie zasad wynagradzania kadry trenersko-instruktorskiej (Dz. Urz. GKKFiT z 1969 r. nr 3, poz. 13 § 7 ust. 1) otrzymuje brzmienie:

„1. Trenerom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy przysługuje — poza wynagrodzeniem ustalonym w § 2 ust. 1 — dodatek funkcyjny za pracę:

- 1) z zespołem II ligi 300— 500 zł miesięcznie,

- 2) z zespołem I ligi lub w sekcji przewodniej 500— 700 zł miesięcznie,
- 3) z kadrą narodową 800—1000 zł miesięcznie,
- 4) w sekcji przewodniej połączoną z koordynacją szkolenia co najmniej 3 członków kadry narodowej lub olimpijskiej zleconą przez Polski Związek Sportowy 800—1200 zł miesięcznie,
- 5) z kadrą olimpijską 100—1500 zł miesięcznie.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lutego 1970 roku.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

10

ZARZĄDZENIE NR 29

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 10 kwietnia 1970 r.

W sprawie gospodarki rzeczowymi składnikami majątkowymi w organizacjach społecznych kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224), zarządza się co następuje:

§ 1

- 1. Ustala się instrukcję w sprawie gospodarki rzeczowymi składnikami majątkowymi w organizacjach społecznych kultury fizycznej i turystyki.

2. Instrukcja, o której mowa w ust. 1 zostanie wydana w formie odrębnej broszury przez Departament Finansowy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 2

Upoważnia się zarządy główne Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych, Zrzeszenie „Ludowe Zespoły Sportowe”, oraz Polskiego Związku Motorowego, do wydania, po uzgodnieniu z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej

nej i Turystyki, w oparciu o instrukcję (§ 1) własnych instrukcji uwzględniających specyfikę tych organizacji.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1970 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) **Włodzimierz Reczek**

11

ZARZĄDZENIE NR 30**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 10 kwietnia 1970 r.

w sprawie zaopatrzenia pracowników resortu kultury fizycznej i turystyki w środki higieny osobistej

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 32, poz. 224) w związku z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Ustala się zasady przydziału środków higieny osobistej dla pracowników resortu kultury fizycznej i turystyki stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Upoważnia się kierowników zakładów pracy do zaliczenia

w porozumieniu z radą zakładową i inspektorem bhp do odpowiednich grup stanowisk pracy nie określonych w załączniku.

§ 2

Wydatki związane z przydzieleniem pracownikom środków higieny osobistej powinny znajdować pokrycie w planach nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) **Włodzimierz Reczek**

Załącznik do zarządzenia Nr 30 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 IV 1970 r. (poz. 11)

Zasady przydziału środków higieny osobistej dla pracowników resortu kultury fizycznej i turystyki i użytkowania tych środków

§ 1

Ustala się pięć grup stanowisk pracy (rodzajów czynności) uprawnionych do otrzymywania środków do mycia tj. mydła twardego oraz pasty oczyszczającej w zależności od stopnia ubrudzenia.

§ 2

1. Do grupy I zalicza się stanowiska pracy, na których ze względu na bardzo duży stopień zabrudzenia pracowników substancjami ściśle przylegającymi do skóry lub trującymi, zachodzi konieczność mycia całego ciała.

Do grupy tej zalicza się:

- 1) asenizatorów zatrudnionych przy czyszczeniu dołów kloacalnych,
- 2) lakierników zatrudnionych przy asfaltowaniu i ropowaniu podwozi samochodowych,
- 3) ładowaczy węgla sposobem ręcznym,
- 4) palaczy kotłów centralnego ogrzewania o ręcznym zasypie paliwa,
- 5) pracowników zatrudnionych przy naprawie taboru samochodowego w kanałach,
- 6) pracowników zatrudnionych przy myciu części samochodowych w ropie i nafcie,
- 7) pracowników zatrudnionych przy obróbce cieplnej metali (hartowaniu, nawęglaniu itp.),
- 8) pracowników zatrudnionych przy oczyszczaniu odlewów.

2. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach określonych w ust. 1 otrzymają ręcznik oraz 600 g mydła półtoaletowego i 500 g pasty oczyszczającej miesięcznie. Wymiana ręczników następuje co 7 dni.

§ 3

1. Do grupy II zalicza się stanowiska pracy, na których ze względu na duży stopień zabrudzenia lub stykania się pracownika z substancjami szkodliwymi dla zdrowia, zachodzi konieczność mycia całego lub tylko górnej połowy ciała.

Do grupy tej zalicza się:

- 1) blacharzy warsztatowych i budowlanych,
- 2) czyszcicieli konstrukcji stalowych ze starej farby i rdzy,
- 3) dekarzy i konserwatorów dachów,
- 4) monterów akumulatorowych (akumulatorzystów),
- 5) kowali ręcznych,
- 6) miniarzy i malarzy konstrukcji stalowych,
- 7) mieszaczy barwników płynnych w przemyśle poligraficznym,
- 8) pracowników zatrudnionych przy bieżącej naprawie taboru samochodowego,
- 9) pracowników galwanizerni i działów obróbki chemicznej,
- 10) pracowników grup i brygad remontowo-budowlanych,
- 11) pracowników zatrudnionych przy klejeniu i szpachlowaniu (drewna, obuwia, wyrobów skórzanych),
- 12) drukarzy i ich pomocników oraz odbieraczki drukarskie,
- 13) pracowników zatrudnionych przy lakierowaniu i malowaniu natryskowym,
- 14) pracowników zatrudnionych przy obsłudze i utrzymaniu czystości urządzeń higieniczno-sanitarnych (toaletowi, sprzętaczce),
- 15) pracowników zatrudnionych przy formowaniu i odlewaniu ręcznym i maszynowym,

- 16) pracowników zatrudnionych przy konserwacji obiektów, urządzeń i sprzętu sportowego,
 - 17) pracowników zatrudnionych przy myciu pojazdów.
2. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach określonych w ust. 1 otrzymują ręcznik oraz 500 g mydła półtoaletowego i 500 g pasty czyszczącej miesięcznie. Wymiana ręczników następuje co 7 dni.

§ 4

1. Do grupy III zalicza się stanowiska pracy na których zachodzi konieczność mycia rąk i twarzy, a okresowo innych części ciała z substancjami łatwozmywalnymi.

Do grupy tej zalicza się:

- 1) basenowych i chloratorowych basenów,
- 2) brakarzy i kontrolerów technicznych produkcji,
- 3) depozytorów, sprzętowych, woźnych i bagażowych,
- 4) drzewiarzy, cewiarzy, przędzarzy, skręcaczy i spawaczy,
- 5) dźwigowych dźwigów zewnętrznych i towarowych,
- 6) galanterzystów skórzanych, tekstylnych, z poroża i tworzyw sztucznych, kaletników,
- 7) gięciarzy drewna, cieśli,
- 8) instruktorów zajęć samochodowych,
- 9) kierowców,
- 10) konwojentów, ładowaczy,
- 11) krajaczy metali,
- 12) podlewaczy lusterek,
- 13) elektromonterów, elektromonterów samochodowych,
- 14) pracowników działu ogumienia (montowaczy, wulkanizatorów),
- 15) laborantów chemicznych,
- 16) lutowaczy,
- 17) magazynierów,
- 18) pracowników zatrudnionych przy obsłudze obrabiarek do drewna i metalu,
- 19) suszarniowych, trakowych, traserów materiałów drzewnych,
- 20) skutników,
- 21) tapicerów,
- 22) ogrodników,
- 23) strażaków,

2. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach określonych w ust. 1 otrzymują ręcznik oraz 400 g mydła półtoaletowego i 250 g pasty oczyszczającej miesięcznie. Wymiana ręczników następuje co 7 dni.

§ 5

1. Do grupy IV zalicza się stanowiska pracy, na których zachodzi konieczność mycia twarzy i rąk z brudu łatwozmywalnego.

Do grupy tej zalicza się:

- 1) archiwistów,
- 2) barmanów, bufetowych, kawiarzy i kelnerów,
- 3) bibliotekarzy,
- 4) bileterów, kasjerów biletowych,
- 5) blokierów i kalkulatorów żywienia,
- 6) bosmanów i pracowników obsługi sprzętu żeglarskiego,
- 7) boyów hotelowych i portierów,
- 8) dyspozytorów transportu,
- 9) fotografów i pracowników zatrudnionych przy obróbce materiałów fotograficznych,
- 10) fryzjerów, manicurzystów, pedicurzystów, masażystów, kosmetyczki,
- 11) introligatorów,
- 12) pracowników parkingów samochodowych,
- 13) pracowników zatrudnionych przy przygotowywaniu i wydawaniu posiłków,
- 14) pracowników zatrudnionych w pralniach,
- 15) operatorów filmowych,
- 16) pracowników zaopatrzenia,
- 17) przystaniowych,

- 18) radiotechników, techników telewizyjnych, konserwatorów urządzeń łączeniowych,
- 19) ratowników wodnych, instruktorów pływania,
- 20) sprzedawców punktów sprzedaży,
- 21) stacyjnych, peronowych wyciągów turystycznych,
- 22) stolarzy ręcznych, szklarzy,
- 23) szwaczy, kamaszników, cholewkarzy,
- 24) dekoratorów,
- 25) pracowników obsługi urządzeń łącznościowych,
- 26) pracowników zatrudnionych przy produkcji sztucznych,
- 27) wypłacaczy rakiet sportowych, związcy, nakładaczy kalkomanii,
- 28) żeglarzy, takielarzy,

2. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach określonych w ust. 1 otrzymują ręcznik oraz 300 g mydła półtoaletowego miesięcznie. Wymiana ręczników następuje co 7 dni.

§ 6

1. Do grupy V zalicza się pracowników administracyjno-biurowych (z wyjątkiem wymienionych w grupie IV), pracowników zespołów projektowych kreślarzy, pracowników naukowo-badawczych instytutów i szkół, zjednoczeń i jednostek równorzędnych itp. Pracownikom zaliczonym do tej grupy należy zapewnić w dostatecznych ilościach mydło w umywalniach (np. w płynie) oraz suszarki do suszenia rąk strumieniem ciepłego powietrza.

Jednostki organizacyjne zatrudniające co najmniej 10 pracowników administracyjno-biurowych zobowiązuje się do jak najszybszego zainstalowania w/w urządzeń.

2. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach wymienionych w ust. 1 w jednostkach zatrudniających poniżej 10 osób otrzymują ręcznik i 100 g mydła toaletowego miesięcznie. Wymiana ręczników następuje co 14 dni.

§ 7

1. Pracownicy zaliczeni do jednej z wymienionych grup otrzymują bezpłatnie określoną ilość środków higieny osobistej raz w miesiącu, w dniu wyznaczonym przez kierownika zakładu pracy, jednak nie później niż do dnia 5 każdego miesiąca.

2. Pracownicy przyjęci do pracy po tym terminie (ust. 1) otrzymują środki higieny osobistej w ilości wystarczającej do następnego terminu wydania tych środków.

3. Pracownicy nieobecni w pracy (z powodu choroby, lub urlopu) przez okres dłuższy niż 1 miesiąc — za okres ten nie otrzymują środków higieny osobistej.

§ 8

1. Pracownicy zaliczeni do jednej z wymienionych grup otrzymują ręcznik do indywidualnego użytku.

2. Ręcznik stanowi własność zakładu pracy i nie przechodzi na własność pracownika.

3. Wymiana ręczników na czyste winna odbywać się w miarę ich zabrudzenia nie rzadziej jednak niż w okresach przewidzianych dla danej grupy.

§ 9

Otrzymane środki higieny osobistej i ręcznik pracownik zobowiązany jest przechowywać i używać w zakładzie pracy.

§ 10

Wypłacanie ekwiwalentu za niepobrane środki higieny osobistej jest zabronione.

ZARZĄDZENIE NR 31

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 10 kwietnia 1970 r.

w sprawie zasad organizacji i zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki oraz w jednostkach podległych lub nadzorowanych

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 32, poz. 224) w związku z § 4 ust. 3 uchwały nr 333 Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1968 r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski nr 51, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1

Zadania i zakres działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy (w skrócie bhp) oraz jej obowiązki i uprawnienia w zakładzie pracy określa uchwała nr 333 Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski Nr 51, poz. 356).

§ 2

1. Służba bhp działa:

- 1) w produkcyjnych i usługowych zakładach pracy, podlegających lub nadzorowanych przez GKKFiT,
- 2) w jednostkach nadrzędnych nad zakładami pracy określonymi w pkt 1,
- 3) w szkołach wyższych i w studium nauczycielskim wychowania fizycznego,
- 4) w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Jednostkami nadrzędnymi (ust. 1 pkt 2) są zjednoczenia przemysłu lub jednostki równorzędne oraz zarządy organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.

3. W zakładach pracy (§ 2 ust. 1 pkt 1) tworzy się stanowiska służby bhp:

- 1) w zakładach produkcyjnych zatrudniających wraz z podległymi jednostki ponad 200, a w usługowych ponad 300 pracowników — samodzielne stanowisko inspektora bhp podlegające bezpośrednio kierownikowi zakładu pracy lub jego zastępcy,
- 2) w zakładach produkcyjnych zatrudniających wraz z podległymi jednostkami do 200, a w usługowych do 300 pracowników — kierownik zakładu pracy, w porozumieniu ze starszym inspektorem bhp jednostki nadrzędnej, wyznacza pracownika do spraw bhp, prowadzącego te sprawy obok innych stałych prac z zabezpieczeniem 50% czasu dla zagadnień bhp; do pracowników tych stosuje się odpowiednio przepisy uchwały powołanej w § 1,
- 3) samodzielne stanowiska inspektorów bhp mogą być utworzone w produkcyjnych lub usługowych zakładach pracy, bez względu na ilość zatrudnionych pracowników na wniosek starszego inspektora bhp jednostki nadrzędnej w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem bhp (§ 6).

§ 4

W jednostkach nadrzędnych nad zakładami pracy (§ 2 ust. 1 pkt 2) tworzy się samodzielne stanowiska starszych inspektorów bhp podlegające bezpośrednio kierownikom tych jednostek lub ich zastępcom.

§ 5

W szkołach wyższych i w studium nauczycielskim wychowania fizycznego tworzy się samodzielne stanowiska starszych inspektorów bhp, podlegające bezpośrednio dyrektorom administracyjnym tych jednostek.

§ 6

W Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki tworzy się samodzielne stanowisko pracy Głównego Inspektora bhp, podlegające bezpośrednio Zastępcy Przewodniczącego.

§ 7

1. Kandydaci na pracowników służby bhp powinni odpowiadać wymaganiom kwalifikacyjnym określonym w § 3 ust. 1 i 2 uchwały nr 333 Rady Ministrów powołanej w § 1 oraz posiadać uzyskane w okresie ostatnich trzech lat zaświadczenie z ukończenia kursu bhp III stopnia dla służby bezpieczeństwa i higieny pracy, stosownie do zarządzenia nr 21 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 21 lutego 1967 r. w sprawie zasad szkolenia pracowników w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w resorcie kultury fizycznej i turystyki.

2. W uzasadnionych przypadkach do służby bhp w zakładzie może być przyjęty pracownik bez ukończonego kursu, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem natychmiastowego zgłoszenia go na kurs przez zakład pracy. Do czasu ukończenia kursu pracownik ten może być zatrudniony jako pełniący obowiązki inspektora bhp.

§ 8

Pracownicy służby bhp zatrudnieni w dniu wejścia w życie zarządzenia, a nie odpowiadający wymaganiom kwalifikacyjnym określonym w § 7, mogą być nadal zatrudnieni, jeżeli złożą do 30 czerwca 1970 r. egzamin przed komisją egzaminacyjną i w trybie określonym w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 9

Samodzielne stanowiska inspektorów i starszych inspektorów bhp nie mogą być obciążone zadaniami nie wchodzącymi w zakres ich działania określony uchwałą powołaną w § 1.

§ 10

Zwalnianie i przyjmowanie pracowników służb bhp określonych w § 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 może nastąpić jedynie za zgodą jednostki nadrzędnej, a w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki za zgodą rady zakładowej.

§ 11

Traci moc zarządzenie nr 59 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 lipca 1966 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki, w jednostkach organizacyjnych podporządkowanych GKKFiT oraz podlegających jego nadzorowi (Dz. Urz. GKKFiT Nr 5, poz. 35).

§ 12

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do zarządzenia Nr 31 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 10 kwietnia 1970 r. (poz. 12)

INSTRUKCJA

w sprawie egzaminów kwalifikacyjnych dla kandydatów do służby BHP

1. Powołuje się komisje egzaminacyjne:

- 1) w GKKFiT — dla osób ubiegających się o zatrudnienie w służbie BHP: w GKKFiT, w jednostkach nadrzędnych nad zakładami pracy oraz w wyższych szkołach i studium nauczycielskim wychowania fizycznego (§ 2 ust. 1, pkt 2, 3 i 4 zarządzenia),
- 2) w jednostkach nadrzędnych — dla osób ubiegających się o zatrudnienie w służbie BHP w zakładach pracy (§ 2 ust. 1, pkt 1 zarządzenia).

2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) 2 osoby powołane przez kierownika jednostki przy której działa komisja (ust. 1) w tym z urzędu Główny Inspektor BHP GKKFiT,
- 2) przedstawicieli zarządu głównego właściwego związku zawodowego,
- 3) w GKKFiT — powołuje się do składu komisji również przedstawiciela Głównego Inspektoratu Pracy Centralnej Rady Związków Zawodowych.

3. Funkcję przewodniczącego pełni członek komisji wyznaczony przez kierownika jednostki, przy której działa komisja.

4. Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzamin pisemny i ustny w pełnym składzie.

5. Program egzaminu powinien obejmować w szczególności:

- 1) ogólnę wiadomości o ochronie pracy,
- 2) przepisy ogólne i branżowe dotyczące BHP,

3) profilaktyczne działanie w zakresie zapobiegania, powstawania chorób zawodowych i wypadków przy pracy,

4) świadczenia pieniężne przysługujące w razie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej,

5) wybrane zagadnienia z ustawodawstwa pracy w szczególności dotyczące ochrony pracy kobiet i młodocianych, czasu pracy, urlopów wypoczynkowych, zawierania i rozwiązywania umów o pracę,

6) związkowy i państwowy nadzór nad BHP oraz stosowanie przepisów ustawodawstwa pracy.

6. O wyniku egzaminu decyduje komisja egzaminacyjna większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Wynik egzaminu ocenia się jako zadowolający lub niezadowolający.

7. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, który przechowuje jednostka przy której działa komisja.

8. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu przewodniczący komisji podaje kandydatowi termin, po upływie którego może on poddać się ponownie egzaminowi. Termin ten nie może być krótszy od 3 miesięcy.

9. Egzamin odbywa się w miarę potrzeby. Dopuszczenie do egzaminu następuje na wniosek jednostki zatrudniającej po stwierdzeniu, że ubiegający się o uprawnienia posiada kwalifikacje — w zakresie wykształcenia i praktyki — wymagane dla kandydatów do służby BHP.

Redakcja Dziennika Urzędowego GKKiT uprzejmie zawiadamia o zmianie nr konta bankowego, zamiast: 1529-91/I-9330 obecnie ma brzmienie: 1529-91/I-53309.

Cena zeszytu 2,50 zł

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKiT — Warszawa ul. Litewska 2, telefon 28-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2.
Prenumerata roczna wynosi 30 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na Konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-53309. Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wносить należy do Redakcji w terminie 10-dniowym po otrzymaniu następnego numeru.